

ION SCOROBETE

BAGAJ DE MÂNĂ CU SAU FĂRĂ IZOLETĂ

Prefață de Eugen Dorcescu

E I K O N

București, 2020

CUPRINS

Prefață: EUGEN DORCESCU ÎN DRUM SPRE „VACANȚA MARE” SAU DESPRE AGONIE	5
1.	11
2.	12
3.	13
4.	14
5.	15
6.	16
7.	17
8.	18
9.	19
10.	20
11.	21
12.	22
13.	23
14.	24
15.	25
16.	26
17.	27
18.	28
19.	29
20.	30
21.	31
22.	32
23.	33
24.	34
25.	35
26.	36
27.	37
28.	38

29.....	39
30.....	40
31.....	41
32.....	42
33.....	43
34.....	44
35.....	45
36.....	46
37.....	47
38.....	48
39.....	49
40.....	50
41.....	51
42.....	52
43.....	53
44.....	54
45.....	55
46.....	56
47.....	57
48.....	58
49.....	59
50.....	60
51.....	61
52.....	62
53.....	63
54.....	64
55.....	65
56.....	66
57.....	67
58.....	68
59.....	69
60.....	70

61.	71
62.	72
63.	73
64.	74
65.	75
66.	76
67.	77
68.	78
69.	79
70.	80
71.	81
72.	82
73.	83
74.	84
75.	85
76.	86
77.	87
78.	88
79.	89
80.	90

1.

Stai în casă baricadat de strigătul supraveghetorului
COVID 19
te reprogramezi la dentist
pentru când sfârșitul va fi oportun
deretici prin bucătăria muncilor amânate
refulările treze
rezervele de conserve și usturoi
zăvorât în betonul cu mușegai la ferestre și cireși înfloriți
de mai mare dragul
întocmești planul operațional
în perimetrul îngust de pe Sextil Pușcariu

tragi un perdaf strălucirii razelor bolnave din păcătosul 2020
le trimiți neantului

în casă e frig
tot mai frig pentru soldatul neinstruit pe frontul derutei
cu un dușman invizibil

2.

Stai în casă praștie ruptă
rezemat de sentința nepronunțată
plimbi ursul în lipsă de javră
în culoarul întunecat
spre telefonul în furcă și toaleta defectă
aduni ideile în coșul de gunoi alături de celelate tâmpenii
veștejite prin neuz
culegi pata blestemului care s-a prins
în solul bolnav de neliniște
pomul frustrărilor iernii cu dezgheț abrupt de mâluri
sub tălpi
adaugi tensiunii picătură cu picătură
tot ceea ce ai împrăștiat din întâmplare ori împins de alții
în visul negru brodat pe chipul țâșnit din adâncul fără capăt

3.

Pândești prin vizorul ascuns virușii ceilalți
infecția din pâ râul omului
cu așchia stâncii care ți-a străpuns
occipitalul stâng în greșosul
martie
nevralgia acută sub omoplat
alunecarea în jocul apelor negre
din barajul uzinal când brațul îngerului te-a smuls din poarta neferecată
a tărâmului celălalt
alte bucurii întunecate
sub clopotul originat în intestinul putred la voce
sub care moartea-ți pune nervii la murat

4.

În casă alături de Gaarder și el la înghesuială cu Sofia sa pierdută
depeni amintiri
în spațiul lui Bill Gates și
condamnat pentru că ai depășit 65 de ani și ai consumat aerul tare de pe
crestele vrăjite de soare din poganu
infecțezi acum cu vârsta ieșită din uz lumea
dezarmată de șmecherul covid
te antrenezi în mediul nereflectar de umed al Wuhadului
peste n frontiere
cu botnița peste râț și mănuși de scobit în vaginul timpului
spectacolul

stai sub zăvor precum hârciogul în tunelul croit ca măsură spaimei de
propria-ți umbră
privești în adâncul acestei scorburii mitraliate de necazuri blânde
minciuna în rol de regină
meșteșugul ipocriziei transmis prin viu grai
spoitul gardului până trece febra

5.

Ispitești urme care n-au pierit în chin ci dorm
precum lanțul pe glezna ocnașului
izolat din ziua de luni
pregătit să pornești regăsirea după semn a extazului
din malul degradat al râului
dar indecis
vrednic de milă
îndemnul deschiderii unei poteci
de gardă lângă focul de tabără aprins din nimic
cu ulei de motor din rezerva accidentală
de la *ocico piatz*